

EINDVERSLAG

Nr. 7

De bestudering van de memorie van antwoord en de tegelertijd ingediende nota van wijzigingen (stuk nr. 6) gaf in de vaste Commissie voor Sociale Zaken nog aanleiding tot de volgende opmerkingen en vragen.

1. In het voorlopig verslag (blz. 4, rechterkolom, laatste volle alinea) is aan de Minister verzocht met een cijfervoorbeeld uit te leggen, welke verschillen er ontstaan in de tijd bij hantering van de loonindex enerzijds en de gecombineerde loonprijnsindex anderzijds, hetzij aan de hand van een gefingeerde loon- en prijsbeweging vanaf 1 mei 1968, hetzij uitgaande van een minimumloon van x gulden in 1950 of 1955 waarop toegepast de bestaande indexcijfers. Voor zover men had kunnen nagaan, is in de memorie van antwoord niet aan dit verzoek voldaan; de commissie zou daarom de vraag gaarne alsnog beantwoord zien.

2. Het zou op prijs worden gesteld indien de Minister alsnog vóór de openbare behandeling de beschikbare gegevens omtrent de ontwikkeling van de vrouwenlonen t.o.v. de mannenlonen in de andere E.E.G.-landen, alsmede de cijfers van de gemiddelde bruto-uurverdiensten van mannen en vrouwen in een aantal bedrijfstakken, zou willen overleggen, ook al zijn er wellicht bezwaren (zie blz. 4, linkerkolom, eerste volle alinea van de memorie van antwoord) tegen het verstrekken van die cijfers aan te voeren.

3. Het bij nota van wijziging veranderde artikel 3, lid 3, gaf aanleiding tot de vraag of het geen aanbeveling verdient de mogelijkheid van advisering door de Stichting van de Arbeid ook te doen gelden voor de algemene maatregelen van bestuur, bedoeld in het eerste lid van artikel 3.

4. Nu het minimumloon reeds met ingang van 1 juli 1968 is verhoogd tot f 135 per week, was in de commissie tenslotte de vraag gerezen, waarom aan deze wet alsnog terugwerkende kracht zou moeten worden gegeven, zoals in het gewijzigde artikel 26 wordt voorgesteld. Verdient het niet veel eerder aanbeveling thans de ingangsdatum te stellen op bv. 1 januari 1969, ten einde te voorkomen dat met name in die gevallen welke niet onder de huidige minimumloon-beschikking vallen doch wel onder de wettelijke regeling van het minimumloon, loonvorderingen achteraf zullen ontstaan met alle complicaties en bezwaren van dien? Hoe stelt de Minister zich het verlenen van eventuele dispensaties in dit verband voor? Meent de Minister niet, dat de opzet van het ontwerp een belemmering vormt om aan de wet en aan de voorschriften tot uitvoering daarvan terugwerkende kracht te verlenen?

Vertrouwende, dat de Minister bereid zal zijn het bovenstaande vóór de openbare behandeling van het wetsontwerp schriftelijk te beantwoorden, is de voornoemde commissie van oordeel, dat daarmee die behandeling voldoende zal zijn voorbereid.

Vastgesteld 21 augustus 1968.

VAN DIS	WIELDRAAIJER
KIKKERT	BOERSMA
C. J. VAN DER PLOEG	S. VAN DER PLOEG
VAN LIER	VAN LEEUWEN
DE VREEZE	VEDER-SMIT
MAENEN	RIETKERK
AALBERSE	NYPELS.
HOEKSTRA	